

fundet Sted i Forslaget til Finanslov, fra det blev forelagt her og til, som det vil være efter anden Behandling, for saa vidt de Ændringsforslag, vi i Dag have til Behandling, ville blive vedtagne. I det hele er der ikke store Forskydninger. Der var paa Forslaget til Finanslov opført en samlet løbende Udgift af 100,320,534 Kr. 59 Øre og en samlet løbende Indtægt af 98,073,355 Kr. 55 Øre. Merudgiften var altsaa beregnet til 2,247,179 Kr. 4 Øre. Merudgiften er, som Forslaget nu vil blive efter anden Behandling, forøget med omtrent 38,000 Kr., idet vi i alt ville faa en Merudgift af 2,284,967 Kr. 87 Øre. Det er en meget lille Forskydning, der her har fundet Sted, og denne Forskydning i Merudgiften er fremkaldt alene af et Budget, nemlig af Kultusministeriets, idet der her er en forøget Udgift fra første til anden Behandling af omtrent 62,000 Kr. Til Gengæld er Udgiften i enkelte af de andre Ministerier gaaet ned fra første til anden Behandling.

Hermed er jeg færdig og skal slutte med at anbefale til Vedtagelse de af Udvalget eller dets Flertal tiltraadte eller stillede Ændringsforslag.

K. M. Klausen: Der har været holdt et Samraad med Finansministeren, i hvilket der er forhandlet om Forrentning af Statens Pengebeholdninger ved de lokale Kassér, selvejende Institutioner og andre lignende Steder, og jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om denne Sag. Det er et Spørgsmaal, som Finanslovkommissionen havde sin Opmærksomhed henvendt paa, og jeg tror, at her er et Omraade, hvor Staten gaar Glip af Indtægter, som med Rette tilkommer den; muligvis endog Indtægter af ret betydelig Størrelse. Sagen findes omtalt i Finanslovkommissionens Betænkning første Bind, Side 410. Det fordeler sig paa følgende Maade. For det første er der saadanne Institutioner, hvor Renten kommer Staten til gode ved direkte Indbetaling eller Postering, saa det er, som det skal og bør være, men saa er der en hel Række Institutioner, hvor den Rente, som kunde tilkomme Statskassen, godskrives vedkommende Institutions Indtægter, og det gælder om Orlogsværftet, om Krigsministeriet, om Hærens Krudtværker, Justervæsenet, Arbejderforsikringsraadet, Forsikringsraadet, Sindssygeanstalterne, Straffeanstalterne, Telegrafdirektoratet, det kgl. Døvstummeinstitut i København og Fredericia, Døvstummeskolen i Nyborg og Fredericia, det kgl. Blindeinstitut og

Statsbanerne. Man vil se, det er Institutioner, der raade over meget betydelige Pengemidler. Og nu meddeles det os, at de Renter, som kunne indvindes af disse store Summer, ikke gaa ind i Statskassen som en Indtægt, men blive godskrevne den vedkommende Institution. Men det vil i Virkeligheden sige, at man der forbruger større Beløb, end der i Virkeligheden bevilges paa Finansloven, idet der til Finanslovbevillingen maa lægges den Rente, de kunde indvinde af de store Pengemidler, de have mellem Hænderne. Alene for Statsbanerne drejer det sig om mange Millioner. Ligesaa for Orlogsværftet, Krigsministeriet o. s. v., det er ikke, synes jeg, en rigtig sund Regnskabsform. Jeg synes, at de Renteindtægter, som indvindes, bør gaa ind til Finansministeriet, saa ved man, hvad der bevilges disse Institutioner, men nu ved man i Virkeligheden ikke, hvilke Beløb der overlades til Brug for disse Institutioner.

Saa er der en Række andre Institutioner, som gaa frem paa en anden Maade, idet de nok sørge for at faa Renter af de betroede Midler, men de Renter, de indvinde, anvende de til Kontorartikler og lignende Ting. Det vil altsaa sige, at de bevilge sig selv saadanne Ting som Kontorartikler — „m. v.“ hedder det, men hvad dette „m. v.“ er, ved jeg ikke. Det gælder Generaltolddirektoratet, Skattedepartementet, enkelte Overskatteraad, Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet, Sundhedsstyrelsen, 1ste Udskrivningskreds, Opdragelsesanstalterne, Statsseminariet i Ranum og Statsseminariet i Jonstrup. Jeg synes, det er en meget uheldig Fremgangsmaade, at vedkommende Institutioner have Raadighed over disse Midler og anvende dem efter Forgodtbefindende.

Der er andre Steder, hvor det afgøres paa den Maade, at de Renter, der indvindes, fradrages i de Beløb, der bevilges Institutionen. Det er der egentlig ikke noget at sige til. De faa altsaa ikke mere, end der virkelig er bevilget dem paa Finansloven. Men saa er der en hel Række Institutioner, hvor man ikke ved, hvor Rentebeløbene blive af. De tilkomme Statskassen, men hvor de gaa hen, ved man ikke. Det gælder saaledes Overskyldraadet, det gælder Klasselotterikollektørerne, hvor det sikkert drejer sig om meget betydelige Summer. Det gælder Landbrugsministeriets Tjenestemænd, Patentkommissionen, 2den, 3die, 4de og 5te Udskrivningskreds, Sø- og Handelsretten, Inspektoratet for offentlige Lysthaver,